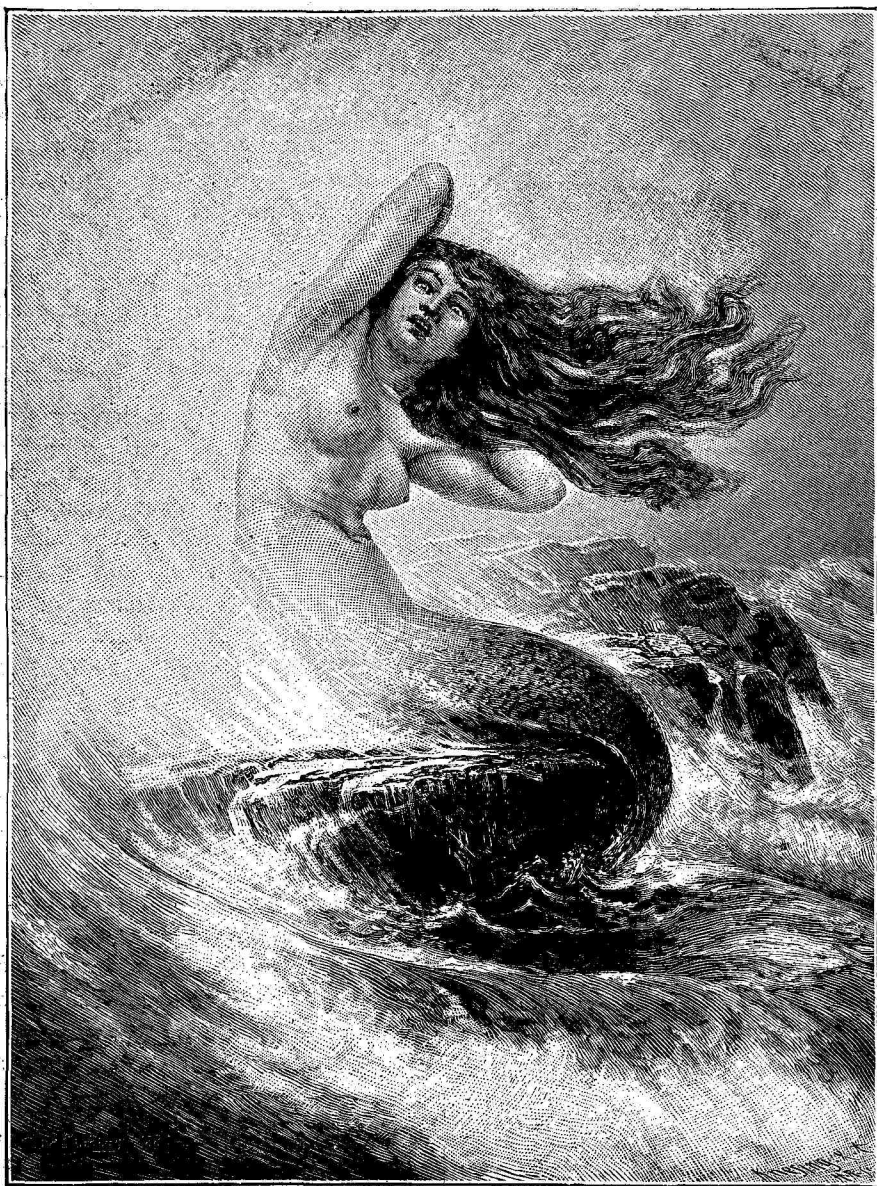

καλεῖτο ἡ ὅλη σύνθεσις διαλογικὸν ἔπος. Πᾶσα ἡ βιογραφία τῆς Θεοδώρας, ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῆς γνωριμίας μετὰ διαδόχου Ἰουστινιανοῦ μέχρι τοῦ τραγικοῦ αὐτῆς θανάτου, σὺν ταύτῃ δὲ καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ Ἀνατολικῷ Ῥωμαϊκῷ Κράτει συμβάντα ἐν τῷ χρονικῷ τούτῳ διαστήματι ἱστορικὰ γεγονότα, ἐκτίθενται ἡμῖν διὰ πέντε μακρῶν καὶ ἀληθῶς μεγαλοπρεπῶν πράξεων. Ἀλλ' ἡμᾶς ἐνδιαφέρει ἰδίως ὁ τρόπος καθ' ὃν ὁ συγγραφεὺς παρέστησεν αὐτὸ τῆς Θεοδώρας τὸ πρόσωπον. Καὶ δὴ κατὰ γενικὸν κανόνα παρίσταται ὡς ἐνθους αὐτῆς ἐγκωμιασθῆς, εὐκόλως δὲ ἀφοπλίζει τὸν κακεντρεχῆ συγγραφέα Προκόπιον, ὅστις ἐν τῇς „*Ἀνεκδότοις*“ αὐτοῦ τοσαῦτα διηγεῖται περὶ τῆς ἡρωίδος ἀναίσχυντα, καθύσον παρειαίνει αὐτὸν ἐπιτηδεῖως ὡς ἀποτυχόντα τῆς πρώην ὀρχηστρίδος ἐραστήν, ὅστις, ἀφ' οὗ ἀνύψωσεν αὐτὴν διὰ τῶν *Κτισμάτων* καὶ τῶν *Ἱστοριῶν* μέχρι τρίτου οὐρανοῦ, ἐκδικεῖται εἴτα ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ διὰ τῶν *Ἀνεκδότων* ἐπὶ τῇ περιφρονήσει τῶν φλογερῶν αὐτοῦ αἰσθημάτων.

Ἡ Θεοδώρα τοῦ Κου Ῥαγκαβῆ ἐστὶ θυγάτηρ ἀρκτοτρόφου τινὸς τοῦ ἵπποδρομίου (ὅπερ ἱστορικόν), ἣτις περιπεσοῦσα εἰς ἄκραν ἀκολασίαν ἐν ἡλικίᾳ νεαρωτάτῃ καὶ ἀνευ ἐπιγνώσεως τοῦ πρὸ αὐτῆς χαίνοντος βασιλεως, καθίσταται ἀργότερον, ὡς ἐκ τοῦ θεσπεσίου αὐτῆς κόλλους, ἡ πρώτη ἑταῖρα τοῦ Βυζαντίου. Ἀλλὰ ταχέως ἐγκαταλείπει τὸν θορυβώδη τοῦτον βίον, καὶ ἀποσυρομένη μετὰ τῆς μητρὸς εἰς ἐν τῶν ὠραίων παρὰ τὸν Βόσπορον προαστείων συνδέει ἐκεῖ ἀγνὰς καὶ περιπαθεῖς σχέσεις μετὰ νέου τινὸς εὐπατρίδου, τοῦ Ἐκηβόλου, ὅστις ὅλως ἀγνοεῖ τὸ σκανδαλώδες αὐτῆς παρελθόν. Διορισθέντος δὲ αὐτοῦ μετ' ὀλίγον διοικητοῦ τῆς ἐν Ἀφρικῇ Πενταπόλεως ἀκολουθεῖ αὐτὸν εἰς τὴν Κυρήνην, ὅπου ἀποκτᾷ ἐξ αὐτοῦ υἱόν. (Καὶ τὸ πρῶτον τοῦτο τῆς Θεοδώρας τέκνον τυγχάνει ἱστορικόν, ἀλλ' ἐγεννήθη ἀληθῶς ἐκ βαθυπλούτου τινὸς Αἰθίοπος, ὀνόματι Ἰωάννου.) Ὀλίγον ἔτι ἀργότερον μανθάνει ὁ Ἐκηβόλος κατὰ τύχην τὸ πα-

ρελθὸν τῆς συζύγου του καὶ παραλαβὼν τὸ νεογνὸν ἐγκαταλείπει αὐτὴν ἀμέσως. Ἡ Θεοδώρα μόλις ἀναλαβοῦσα ἐκ βαρείας νόσου, ἣν προῦκάλεσεν ἡ ἐκ τῶν γεγονότων τούτων συγκίνησις, μάτην ζητεῖ τὸν φυγάδα εἰς ὅλην τὴν Ἀνατολήν καὶ τέλος ἐπανακάμπτει εἰς Βυζάντιον, ὅπου ζῇ βίον ἄσπιλον, νήθουσα ἔρια ἐν τινὶ οἰκίσκῳ τοῦ προαστείου Ἐμβόλου. Ἐκεῖ ἀνακαλύπτει αὐτὴν ὁ πολυμήχανος τῆς Αὐλῆς Ἐπαρχος Ἰωάννης ὁ Καππαδόκης, ὅστις μετὰ μακρὰν ἀντίστασιν παρα-

σύρει αὐτὴν τέλος διὰ μίαν καὶ μόνην ἡμέραν εἰς τὸν κύκλον τῶν προτέρων αὐτῆς γνωρίμων. Οὕτω δ' ἐμφανίζεται εἰς τὸ δεῖπνον, ὅπερ ἄλλη περιωνυμὸς ἑταῖρα, ἡ Χρυσομαλλῶ, παρέθετεν ἐν τῷ μεγαλοπρεπεῖ αὐτῆς μεγάρῳ εἰς τὴν ἐκδοτὸν τοῦ Βυζαντίου νεολαίαν, καὶ συναντᾷ ἐκεῖ τὸν διάδοχον Ἰουστινιανόν, ὅστις διὰ μηχανορραφίῶν πάντοτε τοῦ Καππαδόκου ἐπισκεπτόμενος τὴν ζωηρὰν ἐκείνην δμήγουριν ὑπὸ τι ψευδώνυμον, παρασύρεται ἀκαδέκτως πρὸς τὴν περικαλλῇ Θεοδώραν, οὐ μόνον ἐνεκα τῶν θεσπεσίων αὐτῆς θεληγῆτρων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ εὐγενῆ καὶ πατριωτικὰ αἰσθημάτων ἅτινα ἐκδηλοῖ, θρηνοῦσα ἐπὶ τῇ οἰκτρᾷ τοῦ Κράτους καταπτώσει καὶ μετ' ἀγανακτήσεως ἐλέγχουσα τοὺς περὶ αὐτὴν ἐν ῥαστώνῃ καὶ σπατάλῃ ἐντροφῶντας νέους μεγίστανες. Μεθ' ἑτέρας δὲ πολλὰς περι-

ΝΕΡΑΙΔΑ.

πτειας, ὧν ἡ ἀφήγησις ἀποβαίνει ἐνταῦθα ἀνέμφικτος, ἀδυνατεῖ τέλος ἐπὶ τοῦ βυζαντινοῦ θρόνου ὡς Αὐτοκράτειρα ἡ πρώην ἐπέραστος Λαῖς. Ἐν τούτοις ὁ Ἐκηβόλος ἐζήτει καὶ οὗτος κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τὴν Θεοδώραν εἰς τοὺς διαφόρους τῆς Ἀνατολῆς ἵπποδρόμους καὶ τέλος συντετριμμένος καὶ ἀπελπισ εἶχεν ἀσπασθῆ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ παλαιστοῦ. Ὡς τοιοῦτος παρειαίνεται μετ' ἄλλων μίμων καὶ γελοιοποιῶν εἰς τὸ δεῖπνον τῆς Χρυσομαλλοῦς, ὅπου ἀναγνωρίζει τὴν προξενήσαντα πάντα αὐτοῦ τὸν ὀλεθρον. Ἐν τῷ Ἐμβόλῳ, ὅπου ἀνακαλύπτει ἀργότερον τὸ κρησφύγετον αὐτῆς, ἐπέρχεται ἡ ἐξήγησις. Τὸ κοινὸν αὐτῶν τέκνον εἶχεν ἀπολέσει πρὸ πολλοῦ, ἀλλ' εἰς τὴν ἐσχά-